

Dokument końcowy Pijarskiego Synodu Młodych Europy

Piarist Synod
– www.piaristsynod.org –

EUROPA
Salamanka
(Hiszpania)

Salamanka, 29 lipca – 3 sierpnia 2018 r.

Wprowadzenie

Zakon Pijarów w łączy z całym Kościołem wsłuchując się w wezwanie Ducha Świętego wyznaczył drogę dla Pijarskiego Synodu Młodych w czterech etapach: lokalnym, prowincjalnym, kontynentalnym i światowym. Spotkania kontynentalne Ameryki, Afryki, Azji i Europy odbywały się w tym samym czasie od 30 lipca do 3 sierpnia 2018 r. Spotkanie europejskie miało miejsce w Salamance i uczestniczyło w nim w sumie 70 młodych z różnych pijarskich prowincji Europy (Austria, Katalonia, Betania, Słowacja, Emaus, Węgry, Włochy, Polska). Pomimo różnic kulturowych i językowych (w sumie 7 języków) wielką radością była możliwość doświadczenia wielkiego zaangażowania, wzajemnego poznawania się i zrozumienia, zdolności do wspólnej pracy i rozeznawania w grupach mieszanych oraz, w wielu momentach, wspólnego dzielenia się, w tym zabawy i modlitwy.

Chcemy więc podzielić się tą refleksją, której dokonaliśmy wspólnie na naszym Synodzie, z sercami otwartymi na działanie Ducha, świadomości pijarskości, w której wszyscy uczestniczymy. Niniejsze podsumowanie podzielił na cztery działy:

- » perspektywy i możliwości, jakie niesie ze sobą Pijarski Synod Młodych;
- » sytuacja młodzieży Europy, która wydaje się być wspólna dla wszystkich, pomimo różnic między państwami;
- » wezwania przed którymi, jak sądzimy, stoimy my, młodzi, Zakon i Kościół;
- » konkretne propozycje, które chcemy zrealizować, by odpowiedzieć na wspomniane wezwania.

Perspektywy i możliwości, które przyniósł nam Pijarski Synod Młodych

Synod obudził w nas, ludziach młodych, wielkie zainteresowanie, tym bardziej, że był on wezwaniem do refleksji związanej z rzeczywistością naturalną dla nas i dla całego Kościoła. Jest to bardzo ważne dla Świata Zachodniego, w którym wydaje się, że Kościół traci na znaczeniu – było to naszym głównym tematem. Dla młodych Synod był okazją do zastanowienia się i rozmowy o Kościele i o naszym miejscu w nim: możemy koordynować realizację projektów, spełniać funkcję liderów w naszych pijarskich obecnościach itd.

Podsumowując: *umocniło* nas to i przyniosło świadomość Kościoła. Pomogło nam w lepszym poznaniu samych siebie, w lepszym poznaniu Kościoła, zrodziło poczucie bycia jego częścią i obudziło pragnienie zmian, które chcielibyśmy wprowadzić. Dostrzegliśmy dzięki temu, że jesteśmy *bohaterami* zdarzeń, także w naszej pijarskiej rzeczywistości. Doceniliśmy naszą zdolność do wnoszenia, opiniowania i wzbogacania tej rzeczywistości. Pomogło nam to także uświadomić sobie rolę do spełnienia w świecie pijarskim i zdać sobie sprawę z tego, co pozostaje *w naszych rękach*, poczuć się pijarami i obudzić pragnienie bycia aktywnymi przedstawicielami marzenia i misji Kalasancjusza.

Całą naszą refleksję prowadziliśmy z dwóch punktów widzenia: tego, o co chcemy *prosić*, ale również tego, co *możemy ofiarować*. A to dlatego, że stanowimy część tego Kościoła, w którym oczekujemy zmian, to znaczy, *jesteśmy Kościołem*, a jeżeli tak, to powinniśmy *być częścią tej zmiany, którą chcemy wprowadzić*.

Wreszcie, pragniemy podkreślić, że chcieliśmy, by ten dokument był owocem refleksji *wszystkich młodych z całej pijarskiej Europy*. Na Synodzie wykonaliśmy wspólną pracę, wiedząc, że pomimo istniejących między nami różnic, to, co nas łączy, jest o *wiele większe* i że we wszystkich językach możemy jednym głosem mówić o cudach, które Bóg w nas zdziałał (Dz 2, 5nn). Dlatego też zapraszamy Was, abyście podeszli do lektury tego tekstu z otwartym sercem, abyście go przemodlili i wewnętrznie przemyśleli i nawet jeśli niektórych jego części nie przeżywacie w pełni w swoim otoczeniu, prosimy Was, byście uznali go za swój, byście mogli go przenieść do Waszych konkretnych rzeczywistości pijarskich.

Analiza sytuacji młodzieży

KIM JESTEŚMY? JAK, MY MŁODZI, POSTRZEGAMY SAMYCH SIEBIE?

1. My, młodzi poszukujemy *nowych form uczestnictwa i przywództwa*, tak w ramach projektów, które już istnieją, jak i w nowych, które chcemy rozwinąć.
2. My, młodzi, nie sądzimy jakoby wiara była czymś *jednolitym*, ale stwierdzamy, że jest *płynna*, to znaczy, każda osoba posiada inną jej wizję i stara się znaleźć swoją własną drogę i sposób wzrastania w tej wierze.
3. *Spółeczeństwo i Kościół powinny iść ramię w ramię*. Pomimo zmian, które w społeczeństwie nastąpiły, sądzimy, że Kościół powinien się do takiego społeczeństwa zaadaptować się, nie pomijając wartości, które są dla niego charakterystyczne.
4. Jesteśmy przekonani, że wyzwaniem dla świata, pośród takiej różnorodności, musi być *poszukiwanie tego, co łączy*.
5. Czujemy potrzebę *posiadania wiedzy o niesprawiedliwości*, która dzieje się na świecie, żeby móc podejmować akcje zmieniające tę rzeczywistość i w ten sposób utożsamiać się z przesłaniem przekazanym przez Jezusa.
6. Ważnym elementem jest życie we wspólnocie, które uświadamia nam różnice pomiędzy nami i pomaga nie zapominać o sposobie życia, który wybraliśmy.

NASZE PRAGNIENIA, WIELKIE PYTANIA I TO, CZEGO OCZEKUJEMY OD WIARY

Dzięki zrealizowanej wizualizacji z „problemowym drzewem” doszliśmy do następujących konkluzji w tym temacie:

1. **Chcemy Kościoła, z którym będziemy mogli się identyfikować.** W nim chcielibyśmy wzrastać w wierze, należeć do grupy/wspólnoty i w ten sposób doświadczać więcej szczęścia, empatii, czułości i entuzjazmu.
2. Jedną z najważniejszych kwestii jest potrzeba, by **nasz Kościół rozwijał się w kierunku szacunku i tolerancji**, przyjmując wszystkich bez stawiania warunków (bez względu na płeć, seksualność itd.).
3. **Poszukujemy punktów odniesienia**, konkretnych ludzi wraz ze świadectwem ich osobistego życia, co pomogłoby nam w przeżywaniu naszej wiary w taki sposób, byśmy mogli stać się *solą ziemi i światłem świata* (Mt 5, 13). Łączymy to z potrzebą pocucia, że ktoś nam **towarzyszy**. Jak możemy przeżyć naszą wiarę bez towarzyszenia?
4. Jednym z najważniejszych owoców, które chcemy przynieść jest **zaangażowanie i stałość, niezbędne do śmiałego i odważnego zmieniania świata**, pozwalające nam *walczyć* o naszą wiarę i wartości.
5. Konkluzją końcową tej dynamiki drzewa było spostrzeżenie, że wartością fundamentalną dla nas jest **dyspozycyjność do służenia z pokorą**.

CO WIARA MOŻE DAĆ MŁODYM?

1. My, młodzi, zauważamy, że przez wiarę możemy mieć *poczucie, że Bóg nam towarzyszy* we wszystkich momentach naszego życia. To przynosi nam *siłę i odwagę*, by wzrastać w trudnych momentach naszego życia.
2. Wiara daje nam *zaufanie do Boga*. Bóg nas kocha i wspiera.
3. Wiara pomaga nam *odkryć miłość Bożą*.
4. Wiara wyznacza cel w naszym życiu. Nasze życie, w oparciu o Ewangelię, nabiera znaczenia, *sensu*. To poszukiwanie sensu może wrócić do społeczeństwa wtedy, gdy pocujemy, że jesteśmy posłani do niego z misją. W końcu, wiara pozwala nam się odnaleźć w poszukiwaniach naszego głębszego powołania.
5. Poprzez *spojrzenie wiary* czujemy się wezwani do *zmiany nas samych i naszego świata*.

CO MŁODZIEŻ MOŻE DAĆ KOŚCIOŁOWI? NA SYNODZIE W SALAMANCE ZNALEŻLIŚMY PRZESTRZEŃ DO PRZYWÓDZTWA, CO TEŻ MOŻEMY KONTYNUOWAĆ W PRZYSZŁOŚCI:

1. Możemy być *solą ziemi i światłem świata*. Aby nasze życie było świadectwem braterstwa dla innych osób, które w żaden inny sposób nie spotkają się z Ewangelią.

2. Zachowajmy *tolerancję i szacunek*. Te wartości są związane ze zdolnością wysłuchania tego, który nie myśli podobnie jak ty. Nowe pokolenia potrafią rozmawiać z szacunkiem pomimo różnic.
3. Marzymy o *Kościele włączającym*, który jest w stanie przyjąć tych, którzy się różnią, a którzy stanowią część tego Kościoła. Chodzi o to, by przyjąć wszystkich bez spoglądania na warunki, płeć, seksualność itd. Chodzi o Kościół, który nie wyklucza, ale *przygarnia*.
4. Jesteśmy szczególnie *wrażliwi na równość pomiędzy mężczyznami i kobietami*. Oczekujemy, że kobiety będą miały w Kościele coraz bardziej znaczącą rolę do spełnienia.
5. Chcemy być *aktywną częścią Kościoła*, pełni pozytywnego i aktywnego zaangażowania.
6. Chcielibyśmy być *autentyczni i uczciwi wobec samych siebie*. Dlatego też zdajemy sobie sprawę z tego, że powinniśmy lepiej siebie poznać.
7. Mierzymy się z *zasadniczym pytaniem*: w jaki sposób będziemy przeżywać swoją wiarę bez czyjegoś towarzyszenia? Dostrzegamy konieczność odkrycia wiary tych, którzy są dla nas punktem odniesienia. Bez tych bliskich nam punktów odniesienia ciężko będzie to zrobić.

Wyzwania

Po rozmowach na temat obecnej sytuacji naszej młodzieży i po zapoznaniu się z dynamiką Synodu w różnych prowincjach zajęliśmy się w grupach pracą nad *wyzwaniami* lub *zagrożeniami*, które, jak sądzimy, stoją przed młodzieżą, przed Zakonem i przed Kościołem. Prezentujemy w tym miejscu streszczenie ponad 40 wyzwań, które pojawiły się na Pijarskim Synodzie Młodych Europy.

... dla młodzieży

- » Być konsekwentnym, żeby móc przekazać poza Synod wszystko to, czego na nim doświadczyliśmy i zacząć to wcielać w codziennym naszym życiu, tak wraz z wierzącymi, jak i z tymi, którzy nimi nie są.
- » Zarażać naszym doświadczeniem młodych i poznawać coraz więcej świadectw, które ożywią naszą wiarę.
- » Wskazać na charakterystyczne punkty naszej duchowości oraz właściwego nam sposobu modlitwy i wzmocnić je. Chodzi o to, żeby każdy był w stanie odkryć swoją drogę wiary i modlitwy wykorzystując do tego w kreatywny sposób różne *narzędzia* (w tym te dostępne *on-line* i tą drogą dzielić się nimi).
- » Należać do pijarskich wspólnot chrześcijańskich, skoncentrowanych w sposób naturalny (przez podjęte zobowiązanie) na Eucharystii, byśmy się mogli w ten sposób wzajemnie wspierać. Jesteśmy wezwani do dawania świadectwa wiary w środowiskach bez wiary.
- » Starać się o spotkanie z Bogiem w naszym życiu, z odwagą i bez strachu przed okazywaniem swojej wiary.

...dla Zakonu Pijarskiego

- » Łączność i komunikacja pomiędzy prowincjami i krajami pijarskiej obecności, aby móc ubogacać wszystkich członków Zakonu. Jesteśmy przekonani, że należy to rozwijać.
- » Niezależnie od różnorodności prowincji w całym świecie powinniśmy mieć *te same możliwości i sposoby* uczestniczenia w życiu Zakonu (wolontariat, Ruch Calasanz, Bractwa itd.).
- » Posiadanie *bliskich nam konkretnych osób, będących dla nas punktami odniesienia*, by móc otwierać swoje serce przez korzystanie z osobistego towarzyszenia. Tak pijarzy jak i świeccy mogą być naszymi animatorami, a my, młodzi powinniśmy mieć zaufanie, aby bez lęku otworzyć się na nich.
- » Ukazać tak młodym jak i starszym *różnorodność pijarskiego posłannictwa*, zachęcając świeckich do uczestniczenia i dzielenia tej misji, by mogła się ona rozwijać w przyszłości.
- » Zachęcać ludzi młodych do tego, by, pomimo trudności, *byli ludźmi oddanymi*, aby przez to trwali w środowisku pijarskim.

W mediach społecznościowych i na stronie internetowej www.piaristsynod.org można zobaczyć, co działo się w całym naszym Zakonie, jak również przeczytać dokumenty, będące owocem prac synodalnych. Można też zobaczyć, jakie inicjatywy podejmowano w ramach Synodu w poszczególnych miejscach pijarskiej obecności, w prowincjach i na czterech kontynentach.

... dla Kościoła

- » Bardzo sobie cenimy możliwość zabrania *głosu* na tym Synodzie. Chcielibyśmy, by ten nasz głos był brany pod uwagę również w przyszłości.
- » Należy zdać sobie sprawę z tego, że Kościół jest *wspólnotą zróżnicowaną o przeróżnych ideach i wrażliwościach*, ale jest zjednoczony wokół Jezusa. W ten sposób będziemy mogli budować Kościół bardziej otwarty i egalitarny.
- » Zachęcać *ludzi niebędących chrześcijanami do uczestnictwa* i dania sobie możliwości lepszego poznania Kościoła.
- » Prosimy o *lepszą komunikację* z osobami wyżej postawionymi i przejrzystość ze strony Kościoła, by mieć dostęp do prawdziwych informacji. Nowe środki komunikacji i media społecznościowe mogą w tym pomóc.
- » Dążyć do tego, by *każdy człowiek mógł stać się częścią Kościoła*, szczególnie spośród tych, którzy są lub czują się marginalizowani. Może nam to pomóc w lepszej refleksji i tworzeniu Kościoła współgrającego z teraźniejszością w tematach takich jak rola kobiety w Kościele, osoby homoseksualne, nowe rodzaje rodziny itd.

Propozycje do działania

Po określeniu wyzwań podzieliliśmy je na grupy, by móc pomyśleć o *propozycjach na przyszłość*, propozycjach do działania, spójnych z tymi wyzwaniami. Pojawiło się 20 propozycji nad którymi głosowały prowincje. W niniejszym zestawieniu zostały one pogrupowane według liczby oddanych głosów. Każda prowincja miała 10 punktów, które mogła przydzielić poszczególnym propozycjom, dając od 4 do 10 punktów na jedną z nich.

PROPOZYCJE Z WIĘCEJ NIŻ 6 GŁOSAMI:

- » byłoby dobrze **poprawić relacje pomiędzy prowincjami**, by młodzi w każdym wieku mogli dostrzec wielkość *pijarskiego ruchu* i że jest wiele ludzi takich, jak oni. Na przykład więcej spotkań z możliwością dzielenia się, jak obozy warsztatowe, wolontariat, kolonie itd. W ten sposób będziemy mogli ukazać jednorodność Ruchu Calasanz.
- » **Wzmocnić rytm spotkań międzynarodowych** już istniejących, by mogła wzrastać nasza kalasantyńska tożsamość i byśmy mogli odkrywać nasze powołanie. Dla prowincji hiszpańskich – uczestniczyć w spotkaniach Europy Środkowej (*Piarist Youth Meeting – PYM*)
- » **Promować możliwość osobistego towarzyszenia**, by młodzi wiedzieli, że ktoś może im towarzyszyć i by również rozważali życie zakonne jako jedną z ży-

ciowych dróg. Należy postawić kolejne kroki, aby wzmocnić to w naszych prowincjach przez formację, wyznaczenie specjalnego czasu i konkretnych osób, które mają w tym doświadczenie.

- » **Ruch Calasanz** – rozszerzyć go na cały Zakon jako jedyne narzędzie i projekt duszpasterski służący wzrastaniu, poznawaniu, modlitwie i odkrywaniu tego, czego Bóg od nas oczekuje. Ruch może docelowo prowadzić do Bractwa i życia pijarskiego, tak zakonnego, jak i świeckiego.
 - » Potrzebujemy **odkrywać i przeżywać doświadczenia związane z „Za-tybrzem” naszej rzeczywistości**. W takich przestrzeniach chcielibyśmy odnaleźć sposób bycia pijarem w świecie. Może nam w tym pomóc przykład Itaka-Escolapios.
 - » Organizować **Eucharystie czy modlitwy bardziej o charakterze dydaktycznym i zachęcającym do uczestnictwa**, ale w taki sposób, by nigdy nie zgubić głębi przekazu, w czym my, młodzi, będziemy mogli pomóc na etapie przygotowania.
- PROPOZYCJE Z WIĘCEJ NIŻ 2 GŁOSAMI:
- » Dla pełnej świadomości wykonanej na Synodzie pracy, chcemy, by w każdym miejscu najszybciej, jak to możliwe doszło do **spotkań w miastach (lub prowincjach) wszystkich związanych z**

Ruchem Calasanz, by przedstawiciele, którzy mieli szansę uczestniczyć w Synodzie europejskim mogli przedstawić tym, których na nim nie było, wszystkie propozycje i tak wcielić je w życie.

- » My, młodzi mamy potrzebę **odniesienia do osób dla nas ważnych**, które będą przemawiać bezpośrednio do naszego serca, będą nas poruszać i zapraszać do podjęcia misji w miejscach i środowiskach najbardziej tego potrzebujących.
- » My, młodzi chcemy **szerszej wspólnoty pijarskiej**, gdzie będą mogły się rodzić spotkania z innymi młodymi, inne doświadczenia oraz nowe przestrzenie refleksji, modlitwy i dzielenia się z innymi osobami lub grupami wspólną wiarą i osobistym doświadczeniem.
- » **Nadal stawiajcie na nas**. Proponujemy, by synody młodych odbywały się co 5 lat, aby Kościół rozwijał się równoległe z rozwojem społeczeństwa.
- » Stworzyć **wspólne miejsca spotkania i towarzyszenia dla ludzi marginalizowanych i Kościoła**, by Kościół mógł zrozumieć ich sposób patrzenia na świat, a oni, by poczuli się jego częścią.
- » Poprzez edukację nowych pokoleń zbudować **mentalność Kościoła otwartego i przyjmującego** – o takim Kościele marzą młodzi. Od samego początku niech będzie jasne, że wszyscy stanowimy część Kościoła, by nie było osób, które byłyby lub czułyby, że pozostają na jego marginesie.

PROPOZYCJE Z 1 GŁOSEM LUB BEZ ŻADNEGO GŁOSU:

- » **Wykorzystajmy wszystkie tematy**, które poruszaliśmy w grupach na modlitwie.
- » **Wezwaniem dla nas, młodych jest bycie odważnym**, pokonanie strachu, by móc w sposób wolny powiedzieć, kim jesteśmy, powiedzieć o naszych marzeniach, niepokojach, potrzebach, by móc pracować, tak jak Jezus, dla Królestwa Bożego.
- » Zakon powinien organizować **coroczne spotkania** dla prowincji Hiszpanii i oddzielnie dla prowincji z Europy Środkowej. W tym czasie moglibyśmy wybrać odpowiedzialnych z każdej prowincji dla podtrzymania komunikacji między nimi. Dodatkowo powinno się organizować **co 3 lata synod dla całej Europy**.
- » **Angażować się z wykorzystaniem zabawnych i atrakcyjnych form**. Wykorzystać sztukę, zadania do wykonania, okrągłe stoły...
- » **Kontynuować dynamikę Synodu** we wszystkich naszych przedsięwzięciach na rok 2018/19, zostawiając rzeczywiście główną rolę młodym.
- » Wzmocnić i ujednolicić **nasze doświadczenia z wolontariatem**, by wszyscy młodzi mieli dostęp do tych samych propozycji i możliwości.
- » Stworzyć **zespoły młodych z pijarskim udziałem w każdej diecezji**, by móc prowadzić projekty lub wprowadzać idee z punktu widzenia ludzi młodych, a w następstwie tego organizować spotkania europejskie lub światowe.
- » Sprawić, by Kościół **zainwestował w komunikację i reklamę**, aby móc dotrzeć do młodych i umożliwić poznanie Kościoła ludziom oddalonym od niego. Wszystko po to, by w najlepszy z możliwych sposobów przesłanie Jezusa dotarło do całego świata.

Końcowe dziękczynienie

Jak można zauważyć my, młodzi mamy przed sobą wiele wyzwań i propozycji, które chcemy przekazać naszym rówieśnikom, pijarom, i całemu Kościołowi. Jednakże jeszcze większa jest nasza chęć zaangażowania się, radość z poczucia bycia na jednej drodze i nasza wewnętrzna siła, która płynie od Jezusa.

Wiedząc, że cała synodalna refleksja była owocem działania Ducha Świętego, tego wezwania, które nigdy w nas nie zgastało w każdym momencie tego Synodu, podczas spotkań, zabawy, modlitwy, dzielenia... chcemy zakończyć ten tekst modlitwą dziękczynienia, do której, mamy nadzieję, przyłączycie się, tak osobiście, jak i w grupie.

Panie Jezus, dziękujemy Ci, bo tak, jak pierwszych uczniów, gromadzisz i nas wokół siebie w jednym duchu, złączonych jednym sercem. Dziękujemy Ci za dar Synodu, za to marzenie Kalasancjusza, którym dzisiaj z pasją żyją pijarzy i za Twoją rodzinę, którą jest Kościół. Ty znasz naszą potrzebę zaangażowania się i przemiany świata, chęć oddania tego, co w nas najlepsze, pragnienie bycia aktywnymi uczestnikami. Ty nam dajesz moc i odwagę, aby to zrobić, aby postawić kolejne kroki i aby, także dla innych młodych, być pośród świata Twoimi świadkami. Prosimy Cię, byś nas wspomagał Twoim Duchem, który wiemy, że zawsze jest obecny w naszych sercach, podobnie jak w czasie pierwszego Zestania Duch Świętego.

Prosimy Cię o to przez wstawiennictwo św. Józefa Kalasancjusza, który zapoczątkował to marzenie i przez wstawiennictwo Maryi, Twojej i naszej Matki, pod której czułym spojrzeniem zawsze chcemy żyć.

Amen.